

מדינת ישראל

אל רב-אלוף משה דיין, רמטכ"ל, מטכ"ל, צה"ל

מאת מנהל מחלקת העתיקות, ת"ד 586,

ירושלים, כנ"ב באדר תשי"ו
17 במרס 1955

מס. צ/5- 615 א

סודי

סודי
8

144

19/144

הנדון

דיין נכבדי,

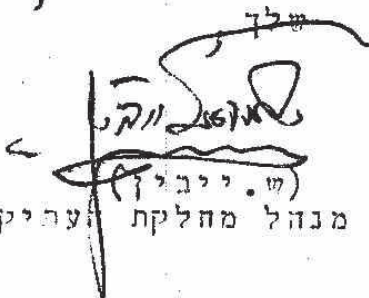
אני מצרף בזה העתק של זכרון דברים על
יחתנו האחרונה בביתי ביום 6 דנא.

אקווה כי הדברים נרשמו בדייקנות; מכל מקום,
אם יש לך הערות או השגות על זכרון דברים זה, אשמח
מאוד לקבלן.

אם לא אשמע דבר ממך בעניין זה אניח, כי
אתה מאשר את תוכן זכרון הדברים המצורף.

בברכה לנבית;

שלך,

(ש. ייבין)
מנהל מחלקת העתיקות

עתק: לכבוד שר החינוך והתרבות, ירושלים

חכ"מ

צ.מ. 204

ביום א' יב' באדר תשס"ו (6.3.55) בשעה 3.15 - 3.30 אה"צ ביקר בביתו כמוסכם רב-אלוף משה דיין ובשיחה הוסכם על הדברים הבאים:

א' מצד הצבא לא תהיה שום התנגדות למשלחת מחלקת העתיקות ואוניברסיטאות הו"ל לבדיקת מערות בשטח מדבר יהודה הנמצא בגבול ישראל. הצבא יעזור במידת יכולתו לממש משלחת כזאת ולבטחונה.

ב' המטכ"ל ימציא את הערותיו לאמנה הבינלאומית, שעליה התמה המשלחת ישראל, בדבר הגנת נכסי תרבות במקרי התנגשות מזוינת, כשייטאל במפורט על כך. בדבר הסידורים הנדרשים בחוקר האמנה עם שלטונות הצבא סבור המטכ"ל, כי אפשר יהיה להסדיר זאת על-ידי הכללת עובדים מסוימים מחבר עובדי מחלקת העתיקות במסגרת הצבאית בשעת טלחה, ואלה יוכלו לספל בכל הנדרש.

ג' יש להמציא למטכ"ל רשימה של הבניינים המוגנים בחוק העתיקות בתחומי הכפרים הנטושים השונים, כדי שהמטכ"ל יפיץ את הרשימה בין היחידות העוסקות באמוני פיצוץ, ואלה ימנעו מפגוע בבניינים הנדרשים.

ד' אמנם קורים מקרים שבהם אוספים ממקדי צבא שונים שרידים ארכי-סקטוניים מאתרים היסטוריים, אבל קשה למנוע את הדבר, כל זמן שהדברים נראים נטושים, מוזנחים ומושלכים ללא סדר בשטחי חורבות שונים. כי במקרים כאלה אומר כל אדם לעצמו: במקום שהחפץ יהיה מוסלך כאן וייעזע או יילקח ע"י מי שהוא אחר, אקח אותו אני לגנבי ואשפור עליו. אמנם יש מיצה מסוימת של צדק בדברים האלה, בכל זאת ביקשת מן המטכ"ל להשפיע על קציניו, כי יפסיקו את הטנהג הזה. גם דיברנו על כך, שבמשך הזמן תיערך בדיקה בחצרותיהם של הקצינים מטעם מחלקת העתיקות, והמטגאים ששם יירשמו.

ש"י

ש"מ

ירושלים, כג' באדר תשס"ו
17 במרס 1955

העתיקים: לכבוד שר החינוך והתרבות, ירושלים;
לרב-אלוף משה דיין, המטכ"ל, צה"ל.